

పాపాశ్రయం

“హూ హూ” “హూ హూ” అంటూ పిడుగులు కేడుతున్నట్లుగా అడవి అంతా మారుమోగిపోతున్నది. అడవుల్లో ఏ మారుమూలన దాగివున్నదో సింహం గుర్తున్నది. ఈ గర్జనకు కొండవరుసలు ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. కొంతసేపటికి గర్జన ఆగిపోయింది. దానితోపాటు అడవిలోని కోలాహలముంతా ఒక్కసారిగా మారుమైంది. అనలే రాత్రివేళ పశువులు, పక్షులు అప్పి గూడా గుండె బెదురుతో శ్వాస వదలడానికి కూడ భయపడుతున్నాయి. సింహం యే మూలనిందో బెటికి వచ్చింది. ఒక్కసారి ఆకాశం వెచ్చగర్జనతో చూచింది. తర్వాత తన అఖండ రాజ్యం అడవి నలువేపులా మాపులు బరిపింది. వంకర జాయి భుజాలమీదగా వ్రేలాడుతూ మహా భయంకరంగా వుంది. గర్జనగా త్రేస్తుకుంటూ ఎదురులేని సుతు ప్రదేశలో మిట్టమీదినుంచి క్రిందికి దిగుతున్నది.

ఒక్కసారి తన తోకను పైకెత్తింది. నింజామరల లాగ దానితో అటూ యిటూ ఘనరుతున్నది. నిలు

మూలం : రాయకర్ణదాసు

దిక్కుల కలయజూచి మరలా నడక సాగించింది. దాని నడక చప్పుడుతో ఇతర జంతువుల గుండె లవసిపోతున్నాయి.

నక్కనే కొండపైన ఒక గుహ వుంది—అంత పెద్దది కాదు చిన్నదే. దానిలోనే అది మానవుడు కాబారం చేస్తున్నాడు. కృత యుగమే యిండా ప్రారంభం కాలేదు.

గృహ ద్వారాన్ని నగం వరకు లతలు, తీగలు కప్పి వేసివాయి. తక్కిన నగంలోంచి కనబడుతున్నాడు అది మానవుడు. మన పూర్వ పురుషుడు నుంచి ఒడ్లు, పొడుగు, ఉక్కులాంటి శరీరం, ఎదురు చెరిల బాణం, కుడి చేతిలో అంటు వుంది. నడుము చుట్టూ జింక కర్మల చుట్టుకున్నాడు. చర్మంలో వుండే కాకులు కాచి ఎనిమిది గా క్రామబెట్టే ఆకారం లో బిగించుకున్నాడు. తక్కిన శరీరముంతా దట్టమెంపెట్టుకుంటే కప్పబడి వుంది. తలమీద జాయి క్షయనకల్పం వ్రేలాడుతూంది. శరీరం రంగు రెలుపే కాసి ఎండకు, వానకు, వలికి రాగి రంగుగా మారి పోయింది. ఒంటివంద కామలే. కొండలెక్కెటప్పుడు క్షయనకల్పం తొక్కను సగులగొట్టి ఆయుధాలుగా

చేసుకునేప్పుడు ఏర్పడ్డాన్ని. అడవిదున్న కొమ్ములలో నిల్చు తయారు చేశాడు. దాని వలననే త్రాడుగా చేసి వెంటి నారిన కట్టాడు. ఆ నారిన లాగిలాగి కాళ్ళోలు చేతులు మహా సొడవైనాయి. నిల్చున్నప్పుడు మోహాళ్ళను ముద్దు పెట్టుకుంటున్నాయి చేతులు.

ఆయన వెనుకనే నిలబడింది ఆదిమ నారి. నడుము చుట్టూ అరటి నార పట్టు, ఒక పూల గుత్తిని చెల్లాచెదరుగా నున్న వెంటుకల్లో అలంకరించుకున్నది. చెవులకు చిన్న చిన్న కొమ్ము ముక్కలు వ్రేలాడగట్టుకున్నది.

ఆమె మెల్ల మెల్లగా వెనకనుంచి వచ్చి తన రెండు చేతులూ పురుషుడు భుజాలమీద వేసి అతని కుడి భుజం మీద తన గడ్డాన్ని ఆనించి నిలబడింది. పురుషుని శరీరం జలదరించింది. అతడు అన్నాడు: “చూడూ ఈ వేళ మలా వచ్చింది. చిన్ననే గాదూ గాయవరిచి వంపాను.”

“అయితే వద ఈ వేళ దీనినిగత తేల్చి పారేద్దాం”
“ఇదిగో యప్పుడే” పురుషుడు చింబిమీద వారిని సంధించాడు. స్త్రీ తన చెతుముకి రాతిని బల్లెన్ని గోడ మీదనుంచి తీసి నర్దుకుంటున్నది. పురుషుడు చవి చూచి అన్నాడు—“ఏమిటది?”

“నేనుకూడా వస్తాను.”
“నీ వెండుకు? నా తక్కిమీద నీకు నందేనానూ”
“అట్టే అందుకుగాదు నే నీక్కడ ఒంటరిగా వుండి ఏమి చేసేదీ?”

“ఇక్కడ వుండే నా ఆట చూడు. లేకపోతే నిమ్మ రాపొడడం కూడ నాకొక పని”
“ఏమిటి యిట్టివంతు నమ్మి ఎవరు కాసాడుతూ వచ్చారు?”

“అట్టే నిమ్మ నీవు కాసాడుకోనలేవని కాదు నేనన్నది కాని—
“జీ. చెప్పకాని—
“నా వెండుకో భయమేమీ వుండే”
“ఎందుకు?”

“నీవు ఎంత సుకుమారిని”
స్త్రీ ముఖం ఎర్రబడ్డది కొంచెం కాదు సీగు లో. తన అందాన్ని గురించిన సాగం ను మనసు యిదే రుదుటిసారి. ఆమె బ్యారములో ఎవరో చుట్టూ గంతలు పెట్టివల యింది. సీగు లో అడిగింది:

“అయితే నురి నమ్మి ఏమి చేయనుంటావు?”
“ఇక్కడే వుండి నా ఆట చూస్తూ వుండు. ఈ ద్వారానికి ఏదీ నా అడు చూడూ ఏర్పరచాలి. ఈ నాణుల కాళ్ళు జంతువులు మనభోజన రెండు కాళ్ళ

అంటువుల పై నగ బూనివాయి—” గద జా గత గా పుంపాలి సుహూ!”

“సరేలే సోఫా ఈ వేళ నీ మాటలెమిటో క్రొత్తగా పున్నాయి. నన్నేదో మోసం చేస్తూ న్నట్లున్నావు”

“లేదు లేదు ఈ వేళ నా మనసెందుకో మీ ముకు సూర శరీరాన్ని చూచి కలవరపడుతున్నది.”

“సరే నీవే సో, దాని ఈ వాకిలికి అడ్డం కూడా ఎందుకు?”

“నేను అమ్మా తం కూడా రక్షించుకో లేనా?” అంటూ స్త్రీ నవ్వింది.

పురుషుడు బయలుదేరాడు. స్త్రీ అతని వేయి గట్టిగా సట్టుకున్నది.

“దాని చూడు! దాని చెత్తు రుతో చిన్న నేను అలంకరిస్తాను. దాని చర్మం కూడా యిక్కడికే తేవాలి సుహూ!”

“ఓ! తప్పకుండా. అదిగో చూడు అది బయలుదేరు తున్నది. తప్పించుకుని పోతుండేమా.”

అనువాదం : శ్రీమతి అనసూయ

“సరే యిక త్వరగా వద.”

పురుషుడు ఒక్కసారి గుండె విరచుకుంటూ కేక పెట్టి నాడు. సింహం ఆ కేక నిర్బంది. ఒక్క ఉణుంపో యిద్దరు శక్తులు ఎదురెదురుగా నిలబడారు. సింహం దూకక ముందే చెతుముకిరాయి అంటూ దాని తలను చిల్చుకుంటూ దూసుకోయింది. తన గుహ లోంచి కిలకిల మనే శబ్దం విని పురుషుని ఉత్సాహం మరీ ఎక్కువైంది.

పురుషుడు దాని నాలుగు కాళ్ళను రెండో చేతులతో పట్టి బంతిలాగా పైకెత్తి తీసుకోవోయి తన గుహ ద్వారం ముందు వేదేసినాడు. సింహం తన గోళ్ళతో ముఖం చిల్చుకుంటూ అటు యిటు దోర్తి కౌడ్డి సేవటికోనే ప్రాణాలు వదిలింది.

స్త్రీ గుహ ద్వారం నుంచి నగమే కనబడుతున్నది. తక్కిన నగం లత వాలున ఉన్నది. అక్కడ నిలబడి తన పురుషుని వర్కాకమం చూస్తూ ఆనందంతో కేక లేస్తున్నది.

ఆ నాటి నుండే స్త్రీలు యింటిని అంటిపెట్టుకుని ఉండడం ప్రారంభమైంది.

